

Lasse Eriksen 1949-2016

TEKST

Knut Skjærvold

Ragnhild Onsøien

Per-Halvard Hanssen

Liv Bye Hansen

Knut Kvam

PUBLISERT 4. september 2016

Lasse Eriksen døde 6.7.2016 etter lengre tids sykdom. Lasse var medlem av psykologgruppa «Torsdagsgruppa», som vi kalte oss på grunn av faste møtedager, fra starten i 1978. Vi har hele denne tiden vært seks faste medlemmer som har møttes ca. to ganger i måneden. Nå som den ene etter den andre blir pensjonist, velger vi å opprettholde gruppa og vil savne Lasse som et kjært medlem. Gjennomgangstemaer på møtene våre har særlig vært litteraturgjennomgang og kollegial veiledning. Vi har vært opptatt av ulike emner innen temaet rolle og profesjon, og spesielt i «tøffe tider» psykologfaglig sett har gruppa vært av stor betydning for oss alle.

Lasse kom til Trondheim i 1978 og hadde sin første jobb på Psykiatrisk institutt. Han har senere hatt sitt hovedvirke i psykisk helsevern, og har også vært tilknyttet flere institutt ved NTNU. Dette bidro til at Lasse ble en pådriver når det gjaldt det vitenskapelige fokuset i gruppa. Han inspirerte oss til å skrive artikler og holde kurs og bidro gjerne med faglitteratur knyttet til arbeidet i gruppa. Som oss andre drev også Lasse privatpraksis gjennom mange år.

Lasse var ikke den som framhevet seg selv. Her kan nevnes at han for mange år siden meldte avbud til et gruppemøte dagen før uten nærmere begrunnelse, og det viste seg da at han skulle disputere dagen etter. Lasse var en raus bidragsyter både overfor oss i gruppa og andre fagpersoner, og han var markant til stede i gruppa som god kollega og venn. Han var også gruppas bindeledd til psykisk helsevern, og holdt oss oppdatert på «tendenser og trender» i feltet.

Det var det forskningsmessige aspektet ved psykologers arbeidsfelt som særlig var i fokus for Lasses faglige interesse. Hans doktorgrad omhandlet rusfeltet. Senere ble spiseforstyrrelser et sentralt interesseområde for han, både hva angår klinisk arbeid og fagutvikling. Jobben betydde mye for Lasse. Helt til han ble for syk, holdt han kontakten med de han hadde veiledningsansvar overfor, og han ville gjerne «snakke fag» også i sykdomsperioden. Lasse utfoldet seg nok best i faglige drøftinger, heller enn i sosialt småprat rundt bordet.

Etter hvert som tiden gikk, fikk gruppa vår et utvidet perspektiv. Privatlivet fikk stadig større plass. Vi fulgte med i hverandres liv; både barn og barnebarn var «til stede» på møtene. Gruppa reiste sammen på konferanser og delte opplevelser av faglig og personlig karakter.

Lasse hadde helseplager gjennom mange år, og særlig det siste året ble han stadig dårligere. Han var likevel en del av gruppa med sitt engasjement, og vi holdt kontakten til det siste. Vi i «Torsdagsgruppa» vil savne Lasse, både faglig og personlig. Vi vil ikke minst savne hans underfundige humor og småironiske kommentarer; alt med et glimt i øyet. Det samme gjelder Lasses hjelpsomhet og faglige grundighet, som gruppa nøt godt av.

Takk, Lasse, for 40 års samvær.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 53, nummer 10, 2016, side 859

TEKST

Knut Skjærvold, Førstelektor, psykologspesialist

Ragnhild Onsøien

Per-Halvard Hanssen

Liv Bye Hansen

Knut Kvam, Lade Behandlingscenter, Trondheim